

[Alfred Jensen.]

ikke kan tilbageholde skyldig skat i feriepenge. Det er blevet fastslået, at feriepenge er midler, som den pågældende skal have til leveomkostninger i ferietiden. Skal kommunen eller arbejdsgiveren have dækning hos de pågældende, må de gå andre veje, og det vil vi også mene må være tilfældet med hensyn til hjemsendelsespenge. Urimeligt bliver det i hvert fald, når man tager sagsomkostninger for sager, der ikke er endeligt afgjort.

Jeg står her med et brev fra en hjemsendt værnepligtig, som har fået en dom på nogle dages kvarterarrest for udeblivelse fra tjenesten. Jeg ved ikke, hvad der taler mod domfældelsen, men jeg ved, at den domfældte har benyttet sig af retten til at appellere. Til trods for dette har man tilbageholdt hans hjemsendelsespenge i et sådant omfang, at han nu, da sagen skal behandles her i København, ikke er i besiddelse af de midler, som er fornødne, for at han kan rejse ind for at tale med sagføreren og møde frem i retten. Der blev af hjemsendelsespenge kun 30 kr. tilbage. Jeg ved ikke, hvordan jurister bedømmer dette forhold, men jeg ved, at man pukker på den omtalte bestemmelse i lovgivningen og siger, at den ikke alene hjemler ret, men også indeholder en forpligtelse til at tilbageholde pengene.

Vi har ikke den opfattelse, og har derfor stillet et ændringsforslag, som går ud på, at man ikke skal tilbageholde hjemsendelsespenge for tjenstlig gæld m. v., og jeg anbefaler, at man tager en velvillig stilling til dette ændringsforslag. Jeg vil håbe, at man vedtager det her, men gør man ikke det, må jeg opfordre det udvalg, som skal behandle forsvarsordningen, at se på dette problem, som må løses og, så vidt jeg kan se, må løses sådan, at forholdene på dette område kommer i overensstemmelse med almindelig praksis og lovgivning på andre områder, som jeg mener kan sammenlignes med hjemsendelsespenge.

Dernæst foreslår vi i ændringsforslag nr. 3,

at der i samme tekstanmærkning indføjes et nyt stykke, som siger:

„Værnepligtige menige erholder endvidere vederlagsfrit vask og toiletartikler, samt 10 cigaretter daglig og en orlovsrejse månedlig.“

Jeg skal ikke komme med en yderligere motivering for dette ændringsforslag, jeg har motiveret det før, og det taler for sig selv. De, der ved, hvilke vanskeligheder soldaterne har med at få pengene til at slå til, må erkende, at man på dette område kunne forbedre de værnepligtiges forhold.

Endvidere har vi som ændringsforslag nr. 4 foreslået en ny tekstanmærkning, som går ud på, at tjenestetiden nedsættes til 12 måneder for de våbenarter, der før tjenestetidsforhøjelsen havde enten 12 måneders tjenestetid eller en tjenestetid, der var kortere. Det forekommer mig, at det på baggrund af den debat, der har været ført om frivillige i hæren og tjenestetidens længde, er nødvendigt at fastslå, at tjenestetiden må sættes ned, og at den kan sættes ned. Derfor har vi stillet dette ændringsforslag, som jeg anbefaler til vedtagelse.

Endelig har vi i et ændringsforslag til § 28 foreslået at ændre i tekstanmærkning nr. 2, sidste linje, således at det beløb på 30 mill. kr., der dér stilles til rådighed for beskæftigelsesforanstaltninger, forhøjes til 60 mill. kr. Vi stiller dette ændringsforslag, fordi vi har den opfattelse, at arbejdsløsheden også i dette finansår vil være urimelig hård i visse egne, og at det derfor er ønskværdigt, at der træffes alle mulige foranstaltninger for at sikre ikke mindst — jeg kan godt sige først og fremmest — de arbejdsmænd, som går ledige måned efter måned ude i landdistrikterne og først og fremmest naturligvis i de områder, som her i folketinget er blevet betegnet som underudviklede områder, en mulighed for at få arbejde og en rimelig fortjeneste. Vi stiller dette ændringsforslag, fordi vi mener, at det er det mindste, man kan gøre for at komme de arbejdsløse i disse egne til hjælp foruden at støtte dem gen-